

סיפורו האישי של

זמר השכונות שעלה לגדולה

אני

ניסים סרוסי

סרט, עשיתי תקליט משירי, לא משמיעים. אני רוצה שישיעו אותי כמו ששמיעים נוֹר־סְטוֹפ שלמה ארצי. אני רוצה השמעה מינימלית. זאת זכותי לבקש, לא? לא עברתי מעולם את המקום השמיני במיצר עדי-הפיזמונים.

”המיצעד זה בלוף אחד גדול”

כל המיצעד זה בלוף גדול, עובדה שזה לא משקף את המציאות במכירת התקליטים, שהיא בדיוק הפוכה מזו של המיצעד.

אני לא הגעתי כליכך בקלות לאן ש הגעתי. נולדתי ב־1948 בתוניס, למשפחה מעוטת־יכולת. ב־1962 עלינו ארצה, הורי ושבע אחי ואחיותי. אבי עיוור, וכל פר־נסת הבית נפלה עלי. לכן גם שוחררתי מהצבא, כדי שאפרנס את המשפחה שלי. אפשר לומר שנולדתי זמר. הרבה עוד לפני שדיברתי, כבי זימומתי. הייתי חזן, וזה היה בית־הספר הטוב ביותר שהיה לי, לשירה. אם היום אני לא מוזיקאי, ומחר זיק סולם בלי לצאת מהטון, זה רק בזכות החזנות, שנתנה לי את הבסיס לשירה שלי. הופעתי עם להקות־קצב בתחונות, בי מסיבות ובכל הבא ליד. במועדון קליפסו ברמלה נולד ניסים סרוסי של היום. התי חלתי שם בתור גיטאריסט, וגמרתי כזמר. אחרי כמה זמן ראיתי שיש לי הצלחה לא־גורמלית אצל הקהל החללתי לצאת לדרך. ניסים סרוסי יהיה הזמר מיספר אחד בארץ, אמרתי לעצמי, ולא הבנתי איך זה שאני עדיין לא מפורסם, עם כל ההצלחה שלי. אף אחד לא רצה להשקיע בי, או התי

לאכזב את הקהל שלי. הן מבחינת רמת המוסיקה והן מבחינת האיכות. מי שהא־מין ומאמין בסרוסי, לא יתבייש בי לעור־לם!

עצם העובדה שסרוסי עוד לא שר בטלוויזיה, זה דבר שא־אפשר להסביר אותו! זאת בושה וחרפה! הטלוויזיה שלנו לא נותנת לקהל את מה שהוא או־הב. התוכניות הן לא לפי טעם הקהל, אלא לפי הטעם של הנהלת רשות השידור. הגיע הזמן שתיפסק השאלה למה סרוסי לא מופיע בטלוויזיה, ולמה סרוסי לא הגיע למקום ראשון במיצע־הפיזמונים? אמרו עלי שאני תופעה חולפת. הרבה שינו כבר את דעתם, ומי שעוד לא שינה את דעתו, אני מציע לו שיבדוק את עצי־מו. בטח משהו אצלו לא בסדר.

פתאום, עורכ־התוכניות ברדיו הפכו למחנכים. אמרו על השירים שלי: זו, לא תרבות, לא חינוך לא רמה, הם לא יודעים מה שהם אומרים. יהורם גאון עם רוזה רוצה זה מחנך? זה תרבותי? עוזי פוקס עם תחתונים וגופיות זה מחנך? שלמה ארצי עם נעשה חיים משוגעים זו רמה? ברצינות אני שואל.

יש משהו מחנך בשירים האלה שהם להיטים? מה פתאום הם אומרים שהשיר רים שלי הם אנטי־חינוכיים? למה השיר רים של הזמרים שמניתי מגיעים למקום ראשון במיצעד והשירים שלי, אשליות וא־יני יכול לא נכנסו בכלל למיצעד, בזמן שמכרתי חמישים אלף תקליטים מהם? חוץ מזה, העורכים ניסו פעם לתרגם לעברית שירים של אלוויס, או קליף או אפילו של בוב דילון? להגיד איי־לאב־יו־באנגלית זה בסדר, ואילו בעברית להגיד אני אוהב אותך זה ת־ת־תרבות?! אני פשוט מוחרם. עובדה, עשיתי

נבוליון של הפזמון

כך מכונה הזמר ניסים סרוסי, לא רק בשל קומתו הנמוכה (1.63) כי אם, ובעיקר, ב־של מירצו הבלתי־נידלה והאמביציה האדירה שלו. ניסים סרוסי עובד ללא לאות, מנהל משא־ומתן עם עשרות גורמים בעת־יבועונה־אחת. רוצה להגיע למצב שעל פיו יישק דבר במדינה בשטח הפיזמון, והחלטתו נחושה לעצמו קאריירה של זמר בינלאומי, לכבוש את אירופה ואפילו את אמריקה בסערה. הוא בטוח שיצליח.

בתחילה לא ידעו איך לאכול את זה. הרדיו הוצף בגלילות שדרשו ל־סדר ניסים סרוסי, זמרי־דיסקוסקים סיפרו של צעיר נמוך קומה העושה גדולות ברמלה וברחובות.

מודעות עם השם ניסים סרוסי החלו מתפרסמות בעיתונים. עד שיום אחד יצא המרצע מהשק, והסתבר כי מאחרי השם ניסים סרוסי מסתתר (לא לאורך זמן) צעיר שאפתני שאינו בוחל בשום אמצעי כדי לקדם את הקאריירה שלו. צעיר ש־עשרות נערות מתעלפות למראהו על מין ועל שמאל, בחור שזכה בפרס הראשון בתחרות־זמר ביום העצמאות האחרון, וה־עומד לייצג אותנו בקרוב בפסטיבל־זמר בטוקיו.

מיהו אותו ניסים סרוסי, המדבר על

עצמו בגוף שלישי, שורח ככוכב־שביט בשמי הפיזמון הישראלי? רשות־הדיבור לאיש עצמו:

”רוזה רוזה, זה מחנך?”

הורם כל אני רוצה להודות ל־מעריצים שלי, על זה שבחרו א־תי במקום הראשון בפסטיבל־הזמר של יוס־העצמאות השנה. רגע לפני תחילת המו־פע עוד לא האמנתי שאזכה במשהו. כש־שמעתי שהזוכה בפרס הראשון גוסע ל־טוקיו, הייתי בטוח שאפילו את שד־התעופה לא אראה בעיניים שלי. אבל מה שלא יהיה, אני יודע שאני משתדל לא

תחת הגנת המישטרה

בשל השתוללות המעריצים והמע־ריצות הצעירים החוזים בהופעו־תיו, זוכה כיום הזמר ניסים סרוסי להגנה צמודה של אנשי־מישטרה בעת הופעותיו. הם שומרים עליו בהיכנסו לאולם, מגינים מפני השתוללות צפויה ומלווים אותו בצאתו.